

Al Canadà s'han fet eleccions generals que han passat desapercebudes a casa nostra. El tòpic canadenc diu que cap partit no pot tenir majoria absoluta al parlament canadenc sense una presència forta al Quebec. El primer ministre conservador, Stephen Harper, ha tornat a topar amb aquesta realitat: les enquestes li auguraven una majoria molt àmplia (de fet, van encertar la caiguda del Partit Liberal de Dion, a l'oposició), però Harper ha quedat lluny de la majoria absoluta: només 143 dels 308 diputats de la cambra. La raó d'aquest fracàs és que a la província del Quebec el Bloc Quebequès ha mostrat gran fortalesa electoral i ha obtingut el 38% dels vots (1.379.000 vots absoluts) i 50 diputats dels 74 del Quebec, gràcies a un sistema electoral majoritari. En aquesta província francòfona, el Partit Conservador de Harper ha quedat tercer, només amb un 22% del vots (10 diputats), darrere el Partit Liberal, amb un 24% (13 diputats). En aquest punt, el Quebec s'assembla a Catalunya, que ha determinat l'accés o ha barrat el pas al PP a les tres darreres eleccions espanyoles.

Guanya el Bloc Quebequès

Ramon Tremosa

Economista (Universitat de Barcelona)

Ara l'arrogància del primer mandat conservador de Harper poden fer més fàcil que en aquesta nova legislatura, marcada per la crisi financera global, els grups de l'oposició s'uneixin –malgrat les diferències– per a fer perdre algunes votacions clau als conservadors. I això que Harper havia fet gestos mai vistos amb la comunitat francòfona quebequesa: va aprendre a parlar prou bé el francès, va declarar que el Quebec era una nació i en alguns actes internacionals va anar acompanyat d'un representant del govern del Quebec. Tanmateix, algunes decisions de darrera hora, com també els equilibris

per a conservar les províncies anglòfones del Canadà, profundament antifranceses, expliquen el fracàs de Harper al Quebec i la majoria relativa al Canadà. En aquest punt, Catalunya, premiant Rodríguez Zapatero, difereix del Quebec no premiant Harper: el conflicte polític no sembla tancat al Quebec i la desfeta del partit moderat de Mario Dumont (12% dels vots i 1 diputat) anticipen un possible retorn del Bloc Quebequès al poder.

Mentrestant, el govern espanyol vol modificar la llei de caixes d'estalvis perquè d'ara endavant sigui el Banc d'Espanya o el Ministeri d'Economia que tinguin el poder d'autoritzar la constitució, fusió, dissolució o liquidació de les caixes d'estalvis, i no els governs autonòmics. El govern amic del PSOE pensa aprofitar que el PSC mana a Catalunya per a plomar-la del poc poder polític aconseguit als anys de govern de CiU. Palau de la Generalitat, Conselleria d'Economia i Finances, carrer de Calàbria: que hi ha algú?